

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Milana Podhrázkého a soudců Jitky Zavřelové a Faisala Husseiniho v právní věci žalobkyně: **JUDr. J. K., CSc.**, zastoupená JUDr. Ondřejem Trubačem, Ph.D., LL.M., advokátem se sídlem Klimentská 1216/46, Praha 1, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 5. 2018, čj. 24810/18/5200-10421-711811, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 19. 10. 2022, čj. 6 Af 20/2018-120,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalobkyni **se vrací** zaplacený soudní poplatek ve výši 5 000 Kč, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám zástupce žalobkyně JUDr. Ondřeje Trubače, Ph.D., LL.M., advokáta.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyně (stěžovatelka) podala dne 24. 11. 2022 k Nejvyššímu správnímu soudu kasační stížnost proti v záhlaví označenému rozsudku, kterým Městský soud v Praze výše uvedené rozhodnutí žalovaného ve výroku II. zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení, a žalobu proti výroku I. rozhodnutí žalovaného zamítl.

[2] Stěžovatelka současně s podáním blanketní kasační stížnosti nezaplatila soudní poplatek. Soud ji proto vyzval, aby soudní poplatek zaplatila ve lhůtě 15 dnů a ve lhůtě jednoho měsíce doplnila rovněž důvody kasační stížnosti. Na základě žádosti stěžovatelky lhůtu k zaplacení soudního poplatku soud prodloužil. V takto prodloužené lhůtě stěžovatelka opětovně požádala o prodloužení lhůty k zaplacení soudního poplatku a současně i o prodloužení lhůty pro doplnění kasační stížnosti. I této žádosti kasační soud vyhověl a lhůtu pro zaplacení soudního poplatku i doplnění kasační stížnosti prodloužil, a to do 7. 2. 2023.

[3] Nejvyšší správní soud se podanou kasační stížností zabýval nejprve z hlediska splnění podmínek řízení, neboť pouze při jejich splnění může být kasační stížnost soudem meritorně projednána.

[4] Podle § 37 odst. 3 věta první s. ř. s. musí být z každého podání zřejmé, čeho se týká, kdo jej činí, proti komu směřuje, co navrhuje, a musí být podepsáno a datováno. Podle § 106 odst. 1 s. ř. s., musí kasační stížnost kromě obecných náležitostí podání obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Ustanovení § 37 platí obdobně.

[5] Podle § 37 odst. 5 s. ř. s., předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví mu k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.

[6] Podle § 106 odst. 3 s. ř. s., nemá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Jen v této lhůtě může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody. Tuto lhůtu může soud na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o další měsíc.

[7] Protože kasační stížnost neobsahuje zákonem stanovené náležitosti, což brání jejímu věcnému vyřízení, a tato vada nebyla řádně odstraněna, Nejvyšší správní soud ve smyslu § 37 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s. kasační stížnost odmítl.

[8] Kasační soud v tomto ohledu samozřejmě nepřehlédl, že mu bylo dne 7. 2. 2023 (tedy poslední den opětovně prodloužené lhůty) doručeno podání označené jako „doplnění kasační stížnosti“. V něm je jako podatel („stěžovatel“) označen insolvenční správce stěžovatelky, konkrétně Langmeier&Co., insolvenční správci v.o.s. Ten podání učinil prostřednictvím totožného zástupce jako předtím v daném řízení stěžovatelka (dle přiložené plné moci ji uvedený insolvenční správce tomuto zástupci udělil pro dané kasační řízení dne 24. 11. 2022). Jak v tomto podání insolvenční správce mimo jiné uvedl, „opravuje označení“ stěžovatele v kasační stížnosti, neboť na majetek stěžovatelky byl prohlášen konkurs, přičemž dispoziční oprávnění s majetkem přešlo na něj. Požádal, aby s ním kasační soud nadále jednal jako s účastníkem daného řízení.

[9] K uvedenému Nejvyšší správní soud předesílá, že z insolvenčního rejstříku v této souvislosti především plyne, že insolvenční řízení v případě stěžovatelky bylo zahájeno dne 22. 8. 2022, a to s účinky od 23. 8. 2022. Městský soud pak usnesením ze dne 16. 11. 2022, čj. MSPH 60 INS 13648/2022-A-15, zjistil úpadek stěžovatelky, na její majetek prohlásil konkurs a insolvenčním správcem ustanovil výše uvedenou společnost.

[10] Pokud jde o postavení insolvenčního dlužníka v soudním řízení správním, resp. vliv insolvenčního řízení na soudní řízení správní, těmi se již judikatura správních soudů podrobně zabývala. Rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 10. 7. 2018, čj. 4 As

pokračování

149/2017-121, především dovodil, že skutečnost, že je vedeno insolvenční řízení s účastníkem řízení ve věcech správního soudnictví jako dlužníkem, nemá vliv na soudní řízení správní. Jak v tomto ohledu z uvedeného rozsudku výslovně plyne (bod 62. a násl.): „orgány veřejné správy zásadně nejsou omezeny v tom, aby po dobu účinků rozhodnutí o úpadku i nadále uplatňovaly vůči dlužníkovi svou zákonem vymezenou pravomoc, a dlužník i nadále zůstává tím, kdo jako účastník řízení má procesní práva a povinnosti a procesní způsobilost podle obecných pravidel správního (a tedy i daňového) práva procesního. A maiori ad minus musí platit, že nejsou-li po dobu účinků rozhodnutí o úpadku omezeny pravomoci správních orgánů vůči dlužníkovi vydávat rozhodnutí v rámci formálních řízení, nejsou omezeny ani u jiných typů jejich pravomocí (...), ledaže by zákon takové omezení zřetelně stanovil (...). Je zřejmé, že mohou-li orgány veřejné správy zásadně (tj. až na insolvenčním zákonem stanovené výjimky) uplatňovat své pravomoci vůči dlužníkovi i po dobu účinnosti rozhodnutí o úpadku, musí být i po tuto dobu dlužníkovi zaručena účinná soudní kontrola vůči takovému jednání veřejné správy“.

[11] Aniž by se tedy v nynější věci bylo nutno zabývat tím, z jakého důvodu se soudem komunikovala (podala kasační stížnost, žádala o prodloužení lhůt) prostřednictvím svého zástupce stěžovatelka i v době, kdy již bylo insolvenčním soudem rozhodnuto o jejím úpadku, resp. kdy již byl tentýž zástupce zmocněn k zastupování v řízení o kasační stížnosti proti danému rozsudku městského soudu i insolvenčním správcem, je klíčové, že na postavení stěžovatelky z hlediska soudního řízení správního (a to včetně možnosti podat kasační stížnosti a být účastníkem řízení o této stížnosti) nic rozhodnutí o prohlášení konkursu na majetek stěžovatelky nezměnilo. Soud přitom nemůže přihlížet k doplnění podání, pokud takové doplnění namísto samotného účastníka (na jehož způsobilosti být účastníkem, resp. procesní způsobilosti se pro účely daného řízení nic nezměnilo) podal jiný subjekt. Takové podání nelze považovat za projev vůle účastníka (stěžovatelky) ve smyslu § 33 odst. 1 a § 37 odst. 1 a 3 s. ř. s., a to tím spíše, jde-li o úkon, jímž se disponuje řízením resp. jeho předmětem (§ 37 odst. 2 s. ř. s.). Tento nedostatek nelze i s ohledem na předchozí podání stěžovatelky adresovaná v daném řízení soudu zhojit prostým „opravením označení“ stěžovatele, jak insolvenční správce v doplnění kasační stížnosti navrhuje. Pro úplnost lze dodat, že insolvenčnímu správci v řízení žalobě (kasační stížnosti) podané insolvenčním dlužníkem svědčí kvalifikované postavení, to se však projevuje v možném postavení osoby zúčastněné na řízení dle § 34 s. ř. s. (rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 5. 12. 2017, čj. 1 Afs 58/2017-42, č. 3686/2018 Sb. NSS), nikoliv v pozici subjektu, který by v určité fázi soudního řízení mohl bez dalšího činit úkony namísto účastníka.

[12] O nákladech řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[13] Vzhledem k tomu, že stěžovatelka na účet soudu složila částku 5 000 Kč, Nejvyšší správní soud současně rozhodl o vrácení soudního poplatku za řízení o kasační stížnosti stěžovateli podle § 10 odst. 3 věty poslední zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích. Podle tohoto ustanovení soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek, byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut.

[14] Ve smyslu § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích se soudní poplatky vrací ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozhodnutí, kterým bylo o vrácení rozhodnuto.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 16. února 2023

Milan Podhrázký
předseda senátu